

POBLE CATALA, POSA'T A CAMINAR

40è aniversari de la

MARXA DE LA LLIBERTAT

Feia ben poc que havia mort el general Franco que, el desembre de 1975, l'organització catòlica-pacifista PAX CHRISTI, i molt especialment Lluís M. Xirinacs i Àngel Colom, va acordar engegar la mobilització titulada "Poble català, posa't a caminar". Tenia l'objectiu de donar suport a la campanya per l'amnistia dels presos polítics en el marc d'una convocatòria que feia el Moviment Internacional per la Pau. Una part important de l'Assemblea de Catalunya li va fer costat; l'altra part important no. Som així, a casa nostra.

La Marxa es definia com una acció no violenta amb les següents reivindicacions: l'amnistia total i absoluta; llibertats d'associació, de reunió i de manifestació; dret a la vaga; no a la pena de mort, i finalment l'autodeterminació per a Catalunya i la reinstauració de l'Estatut de 1932.

Primer havia de ser una marxa pel Principat però a mesura que es preparava la marxa per l'estiu del 1976, es va ampliar a altres territoris dels Països Catalans com la Catalunya Nord i el País Valencià. S'organitzen cinc columnes que recorrerien diferents comarques cada una i que confluirien totes a Poblet els dies 11 i 12 de setembre. L'Escala, Ollana, Esterri d'Àneu, la Sènia i Girona foren els punts de partida, i les columnes, Tramuntana, Lluís Companys –va creuar el Berguedà procedent de Ripoll des de la Pobla fins a Puig-reig, en direcció a Manresa–, Francesc Macià,

Rafael Casanova, Abat Escarré i País Valencia. El Ministeri de la Governació, amb Manuel Fraga al capdavant, no va autoritzar la Marxa, per que alteraria l'ordre públic, podia afectar el turisme dels mesos d'estiu i que no es podia garantir la seguretat dels participants. I es va convertir en una marxa il·legal. Però no es va poder aturar.

Entre els dies 3 i 4 de juliol de 1976 centenars de joves començaven a marxar des dels punts d'inici; ben aviat comencen a haver-hi detencions, empresonaments i agressions. També a situacions ridícules com per exemple que la Guàrdia Civil arribava a l'absurd d'obligar els marxadors a treure's la samarreta que portava el lema "Poble català, posa't a caminar".

La Marxa va deixar als pobles gent compromesa i inquieta, molts dels quals acabarien sent candidats a les eleccions del 1979, i es que hi van participar milers de joves i encara avui molta gent ho recorda com la primera vegada que hi va haver un moviment de reivindicació política en molts pobles del nostre país després de la Dictadura. Va ajudar a obrir les portes a un futur democràtic que ens ha portat fins els nostres dies.

La Marxa de la Llibertat va demostrar que caminar junts es ser un bon exercici per la salut del poble català. Es pot anar més ràpid o més lent, trobar entrebancs, mal de caps, represàlies... però val la pena avançar, no aturar-se. El repte s'ho val, fa 40 anys i avui.